

‘La torre mestra’, un pastitx pertorbador



‘DRÀCULA’, INTERPRETAT PER BELA LUGOSI. UNIVERSAL PICTURES

MONTSE VIRGILI

Fins fa gairebé 3 anys, el nom de Jennifer Egan era desconegut per a la majoria de lectors catalans. Només una petita secta, la que devora suplementos literaris sense que n’importi la llengua, n’havia llegit alguna cosa. El reconeixement internacional per a l’escriptora de Chicago va arribar el 2011 quan va guanyar el Pulitzer de ficció per *A visit from the goon squad*, una novel·la poblada de vells rockers i balles perdudes que aquí es va traduir com *El temps és un cabró* (Edicions de 1984). Fos pel que fos, com a conseqüència del guardó, per la traducció desacomplexada del títol en català o, fins i tot, per les bones crítiques que va rebre, va aconseguir notorietat. Aquell tipus de reconeixement que alimenta l’orgull de llibreters i lectors que encara es gasten bona

part del sou en llibres. Un parell d’anys més tard, Edicions de 1984 edita una novel·la anterior de Jennifer Egan, *La torre mestra*, publicada el 2006 als Estats Units. Sota el títol amb tuf d’exemplar de gènere fantàstic, s’hi amaga una novel·la ambiciosa en què conviuen tres històries unides pels personatges que farceixen les novel·les d’Egan. Fracassats, individus perduts a la recerca d’una segona oportunitat, tant protagonistes com secundaris, formen un caràcter únic que presideix les seves novel·les.

L’argument central l’ocupa la història del Danny i el Howie, una parella de cosins que veuen transformada la seva vida a partir d’un episodi tràgic. Quan eren petits, el Danny va tancar el cosí en una cova durant tres dies. A partir d’aquella experiència, el Howie s’endinsa en una espiral de drogues i l’envien a un reformatori. Vint anys més tard es retro-

ben. El Howie s’ha convertit en un empresari d’èxit que construeix un hotel dins la torre d’un castell mig abandonat del centre d’Europa. Aïllat del món i les noves tecnologies, l’hotel vol convertir-se en un lloc per recuperar “la imaginació perduda” de la infància. Per la seva banda, el Danny, fart de la vida a Nova York, té ganes d’emprendre una nova aventura. Després d’anys sense saber res del seu cosí, decideix anar a ajudar-lo i, d’alguna manera, esborrar la culpabilitat que conserva des de l’incident. Aquest argument rocambolesc surt del tupí del Ray, un presidiari que s’apunta a un taller d’escriptura que organitza el centre penitenciari. Vol allunyar-se del seu company de cel·la i acostar-se a la Holly, la professora d’escriptura que li fa perdre el nord. Una exionqui que, al seu torn, intenta redimir-se del passat amb la literatura.

És així com Egan lliga tres històries dins de la novel·la, en què els gèneres literaris també es barregen. A *La torre mestra* hi conviuen un conte de fantasmes, el relat de ciència-ficció i la crònica social. La relació dels dos cosins, dins de l’espai asfixiant i laberíntic de la torre, és l’argument que ocupa més pàgines en la novel·la. Egan, pel broc gros i amb l’imaginari medieval com a referent, relata la supervivència del Danny enmig del grup d’adeptes a la causa del Howie que restaura l’antic castell. A mig camí entre una pel·lícula d’Indiana Jones, l’estètica de *Joc de trons* i el desconcert oníric d’un film a l’estil d’*Inception*, *La torre mestra* és un pastitx pertorbador. La tradició europea es representa amb el personatge de la baronessa Ausblinker, propietària de la torre. Qui ha de ser la figura amenaçant exhibeix el punt estrofolari i inofensiu dels quadres enormes de comtes i duquesses a qui se’ls mouen els ulls. Entre el somni i la realitat, la bogeria amenaça tots els personatges, que d’una manera o una altra han perdut la llibertat. Com diu la Holly, la professora del taller literari, el que pretén amb les classes és “crear una porta” dins de la ment dels alumnes perquè puguin escapar-se. Que comprin els drets de *La torre mestra* i en facin una pel·lícula ben americana. Serà un èxit. ♦♦



LATORRE MESTRA
JENNIFEREGAN
EDICIONS DE 1984/
MINÚSCULA
TRAD. CARLES MIRÓ
314 PÀG./20€

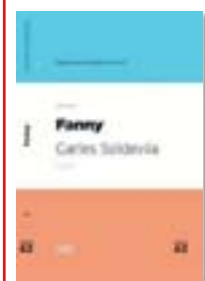
ELS CLÀSSICS

Una dona moderna

JORDI NOPCA

En un dels *Retrats de pas-saport*, Josep Pla definia la prosa dels *Fulls de dietari* de Carles Soldevila (1892-1967) de la següent manera: “Sóc dels que crec que ha ensenyat una mica a tothom a escriure amb claredat i amb gràcia. És un estil precís, d’un advocat que sabés escriure (és fill de notari i, d’aquesta classe d’advocats, no n’hi ha gaires), i és una prosa ben nuada, esvelta, neta, viva, potser una mica pàl·lida, naturalíssima. Més que un estil que oposa contraris, és un estil d’elements, d’idees, de sensacions mitjanes, equidistants. No té inflamaments buits ni sonoritats injustificades”.

El lector que agafi *Fanny* (1929), inici d’una trilogia completada per *Eva* (1931) i *Valentina* (1933), es trobarà amb el Soldevila robust i desinhibit de la ficció. Escrita en primera persona, la novel·la és el llarg monòleg interior de Fanny, que treballa com a corista al Paral·lel amb l’objectiu de mantenir el seu amant. Soldevila ressegueix l’evolució laboral i sentimental de la seva protagonista, que representa la dona moderna del moment, en contrast amb la generació més tradicional i conservadora, exemplificada per la seva mare. *Fanny* va ser una de les fites de la novel·la catalana del primer terç del segle XX, a la qual li va tocar actualitzar-se a preu fet, mirant sobretot cap a la literatura francesa i anglesa. ♦♦



FANNY
CARLES SOLDEVILA
EDICIONS 62
144 PÀG./9,95€
(AQUEST DIUMENGE, AMB LARA)

L'APARADOR

ARA

FICCIÓ



La terapeuta
GASPAR HERNÁNDEZ
Columna/Planeta

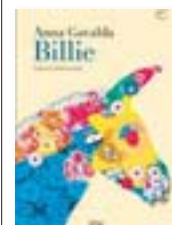
L’Hèctor Amat és un actor teatral d’uns 40 anys que, sortint d’una representació de *Tendra és la nit*, veu com assassinen una dona al pàrquing on va a buscar el cotxe per tornar cap a casa. Tot i que no resulta ferit físicament, l’actor comença a patir ansietat i és vigilat de prop per la terapeuta Eugènia Llorca. Aquesta és la premissa argumental de la segona novel·la del periodista Gaspar Hernández, que amb *El silenci* va guanyar el premi Josep Pla el 2009.

JUVENIL



La llista
SHANNON STOKER
Fanbooks

La primera novel·la de Shannon Stoker dibuixa una realitat americana en què les nenes són educades per ser núvies que es venen en una subhasta al millor postor. La protagonista és la jove Mia, que està a punt de fer divuit anys i espera impacientment la seva subhasta per trobar marit. Abans que això passi, una dura advertència de la seva germana –que ja està casada– la fa canviar d’opinió i l’obliga a fugir a Mèxic, convertida en enemiga de l’estat.



Billie
ANNA GAVALDA
Edicions 62/
Seix Barral

FICCIÓ

Traduïda per Maria Llopis, la nova novel·la de la francesa Anna Gavalda –que es va donar a conèixer amb molt bona repercussió de vendes amb *L’estimava* (2003)– està protagonitzada pel Franck i la Billie, dos joves que es coneixen a l’institut gràcies a la representació d’una obra d’Alfred de Musset. Des de llavors, les seves vides, marcades per infanteses complicades i per la misèria econòmica i moral en què han crescut, comencen a canviar.